

După încheierea campionatului divizionar de fotbal

Ultimele jocuri din Divizia A nu au influențat decât în foarte mică măsură ordinea echipelor în clasament, ordine care era cunoscută încă după penultima etapă. O singură schimbare au determinat rezultatele jocurilor de Joi: Locomotiva Timișoara a trecut pe locul 7, înaintea Flamurii Roșii Arad.

Caracteristica ultimelor jocuri a fost calitatea lor. Echipa — sigure pe locurile lor din clasament și scăpate, deci, de sub presiunea „victoriilor neapărate” — a putut să se concentreze exclusiv asupra jocului și să aibă comportări tehnice la nivelul valorilor lor reale. Jucătorii au jucat calm, au controlat balonul mai bine, au avut siguranță și precizie, și-au organizat acțiunile și au furnizat, în general, spectacole de o calitate mult apropiată de posibilitățile lor, în ciuda terenurilor alunecoase sau desfundate. În această privință trebuie să remarcăm jocul echipelor C.C.A., Progresul Oradea, Flamura Roșie Arad, Dinamo București, Știința Cluj, Locomotiva Timișoara. Chiar echipa Flacăra Ploiești a reușit Joi poate cel mai bun joc din acest sezon, ridicându-se la valoarea reală a jucătorilor care compun această formație. Buna comportare a ploestienilor a fost tocmai rezultatul faptului că au jucat calm, fără o preocupare exclusivă pentru puncte.

De aici trebuie să tragem concluzia că în pregătirea echipelor, dezvoltarea calităților moral-volitive și modul cum sunt educate aceste calități joacă un rol esențial în comportarea jucătorilor și a echipelor. A face pe jucători să se gândească în mod special și repetat la un joc, a-l face să „trăiască” dinainte acest joc, spunându-i-se că trebuie să-l câștige pentru că altfel echipa pierde titlul sau retrogradează, este o metodă greșită. În astfel de condiții, jucătorii joacă cu teamă, sunt nesiguri și nervoși și această stare morală nepotrivită le reduce capacitatea de joc, le scade de cel puțin 50% posibilitățile de a câștiga jocul și determină comportări nesportive. În schimb, educarea spiritului combativ, întărirea și stimularea curajului, voinței și

dărzeniei, dezvoltarea puterii de luptă, ridică potențialul echipelor și dau rezultate din cele mai bune.

Analiza comportării echipelor în campionatul de anul acesta va scoate la iveală, desigur, numeroase greșeli în această privință. Cunoașterea lor va ajuta mult conducerea colectivelor și mai ales pe antrenori în viitoarea activitate pentru pregătirea echipelor. Deaceia aceste ședințe de analiză sunt foarte necesare.

După 396 de partide în campionatul divizionar, astăzi se cunosc: echipa campioană a țării, cele două câștigătoare ale serilor din Divizia B care vor promova în Divizia A precum și echipele care vor retrograda, conform regulamentului competiției.

Echipa Casa Centrală a Armatei a cucerit pentru a doua oară consecutiv titlul de campioană a R.P.R. Marele merit al echipei campioane este că a arătat în tot timpul campionatului mai multă constanță și omogenitate în joc decât celelalte echipe. A avut o comportare în general egală, cu foarte puține și ușoare fluctuații, iar rezultatele obținute au fost justificate de joc. În schimb, Dinamo București — deși la două puncte de C.C.A. — a fost inegală în comportare, nu a dovedit constanța care se cere unei echipe într-o competiție de regularitate cum este campionatul R.P.R. Într-un joc și rezultatele echipei dinamoviste nu a existat întotdeauna conformitatea constatată la echipa C.C.A.

Aceste două echipe însă, cu adevărat cele mai bune în acest campionat, s-au ridicat la un nivel tehnic superior. O dovadă în această privință este diferența de puncte care le desparte de restul echipelor: C.C.A. este la 11 puncte înaintea celei de a treia clasate, iar Dinamo București la 9 puncte.

De altfel, punctajul realizat în acest campionat este cel mai mare din ultimii trei ani. În 1950, campionatul a fost câștigat de Fl. Roșie U.T.A. cu 28 puncte din 44 posibile (la egalitate cu Locomotiva București); în 1951, C.C.A.

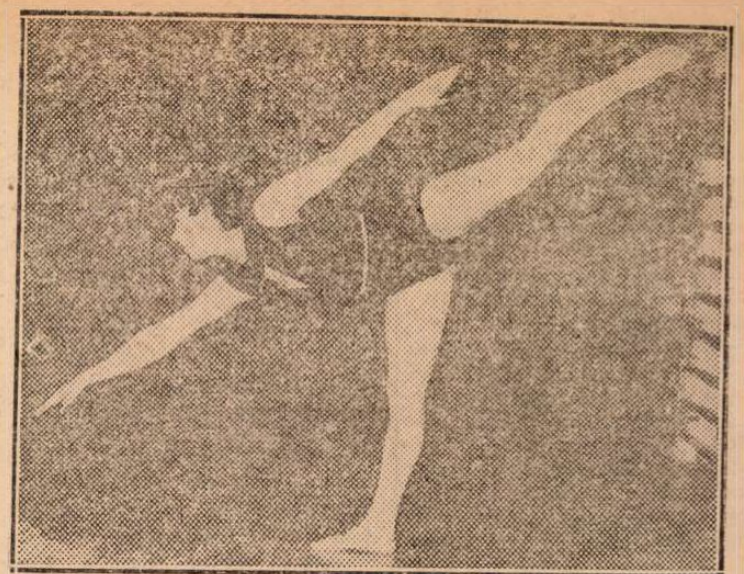
a devenit campioană cu 32 puncte, cât a totalizat și a doua clasată, Dinamo București; iar anul acesta, C.C.A. a cucerit titlul cu 36 puncte din 44 posibile, față de cele 34 ale echipei Dinamo București.

Cum se vede de aici, în doi ani consecutivi titlul de campioană a fost disputat de aceleași două echipe: C.C.A. și Dinamo București. Progresul Oradea — singura echipă din restul țării care a candidat la primul loc — a manifestat lipsuri serioase, printre care inconstanța, care au împiedicat-o să concureze până la sfârșit la primul loc.

În Divizia B, primul loc a fost ocupat la diferență mare de puncte, ceea ce constituie o caracteristică a acestui campionat: Locomotiva Grivița Roșie cu 10 puncte, Știința Timișoara cu 6 puncte față de echipele clasate pe locul doi. Victoria acestor echipe este pe deplin meritată. Au fost cele mai bune în seria lor, datorită valorii ca și experienței acumulate în Divizia A. Modul cum au primit anul trecut retrogradarea la B, felul cum au muncit și s-au pregătit, cum au jucat pentru a reveni — după un an — în Divizia A, trebuie să constituie un exemplu pentru echipele care sunt astăzi în aceeași situație ca Locomotiva Grivița Roșie și Știința Timișoara la sfârșitul campionatului din 1951.

Dintre echipele care urmează să retrogradeze, sunt cunoscute cinci: Flacăra Ploiești, Metalul Câmpia Turzii — din Divizia A —, Flacăra Poiana Câmpina, Fl. Roșie Pitești și Progresul Satu Mare, din Divizia B. Dintre acestea, două, Metalul C. Turzii și Flacăra Poiana, retrogradează după un an de la promovarea în categorii superioare. În acest an, ambele echipe au acumulat suficientă experiență care să le ajute — împreună cu o pregătire serioasă — la revenirea în categoria superioară.

În locul acestor echipe vor promova în Divizia B formațiile pe care urmează să le desemneze finalele campionatului de calificare, aflat în curs de desfășurare.

Stela Perin (Flamura Roșie Arad) a doua clasată la individual compus categoria maestre, executând o „cumpănă”.

Intrecerile campionatului de gimnastică al R.P.R.

În frumoasa sală de sport „Dinamo” din Capitală au fost premiați Sâmbătă noii campioni de gimnastică ai R.P.R. pe anul 1952: Agneta Hoffman (Știința București) și Andrei Kerekeș (Metalul Reșița) la individual, Metalul Cluj — la fete — și Dinamo București — la băieți — pe echipe.

3000 de spectatori au avut prilejul să urmărească în cele două zile de concurs măiestria și buna pregătire a celor mai buni gimnaști și gimnaste din țara noastră.

Agneta Hoffman a cucerit pentru prima oară titlul de cinstă de campioană a R.P.R., iar Andrei Kerekeș este pentru a doua oară consecutiv campion al țării. Faptul că Andrei Kerekeș și-a menținut și în acest an titlul de campion constituie o deosebită performanță și o binemerită răsplătă a străduințelor și a temeinicii cu care acesta se pregătește. În întrecerile de Vineri și Sâmbătă, Andrei Kerekeș, vrednicul reprezentant al muncitorilor reșițeni a dovedit aceeași dărzenie și combativitate care-l caracterizează, aceeași minunată voință de a învinge.

Al doilea clasat la individual compus categoria maștri este tânărul gimnast dinamovist Fr. Orendi. Performanța înregistrată de Fr. Orendi, care s-a clasat la numai două puncte de campion, este foarte bună. Dealtfel, în tot timpul concursului, Orendi a amenințat în mod serios locul prim ocupat de Andrei Kerekeș. Situația definitivă a clasamentului a fost cunoscută însă numai după ultimele două aparate: inele, la care Kerekeș a obținut 18,65 pct., iar Orendi 17,90 pct. și cal cu mănere, unde primul a obținut 18,20 pct. față de 16,10 pct. înregistrate de Orendi.

Pentru titlul de campioană a țării au concurat, cu egale posibilități, mai multe gimnaste. Lupta strânsă s-a dat însă între Stela Perin (Flamura Roșie Arad) și Agneta Hoffman (Știința București), care concureau pentru categoria maștri. Ca și la probele masculine, această întrecere a fost echilibrată până la ultimul aparat: bărnă, la care Stela Perin a obținut cu 1,20 pct. mai puțin decât Agneta Hoffman, deoarece dintr-o neatenție, a căzut de pe aparat și — conform regulamentului de arbitraj — a fost depunctată. Stela Perin a fost însă revelată în întrecerile feminine și locul doi pe care l-a obținut este un succes care merită a fi subliniat. Ea a făcut dovada reală a sale calități: viteză, forță, suplețe și eleganță în mișcări, calități care, mai bine dezvoltate, o vor ajuta să înregistreze în viitor succese și mai mari.

Drept cea mai bună echipă feminină de gimnastică a țării a fost desemnată echipa Metalul Cluj, care, mai ales în cea de a doua zi a întrecerilor, a manifestat o superioritate evidentă față de echipele Dinamo și Progresul București. Diferența de valoare s-a accentuat în cea de a doua zi când s-a lucrat cu exerciții liber alese, la care gimnastele din Cluj au fost net superioare. Ele au prezentat exerciții alcătuite din elemente grele și care, în mod firesc, au fost mai bine punctate. Până atunci, echipa Dinamo — formată aproape în întregime din elemente care concureau pentru prima dată într-o asemenea competiție — a făcut o impresie deosebit de bună. Gimnastele dinamoviste ar fi avut o comportare mai bună dacă n-ar fi fost stăpânite de emoție. Deaceia este recomandabil ca gimnastele dinamoviste să participe la cât mai multe competiții pentru a se obișnui cu atmosfera de concurs.

Clasată pe locul trei, cu 266,24 pct., echipa Progresul s-a prezentat

cu totul neantrenată. Numai așa se explică de ce o echipă alcătuită din elemente de categoria I-a, cu deosebite perspective și care au făcut dovada unor comportări foarte frumoase cu alte prilejuri, s-a prezentat totuși slab.

Între echipele masculine, lupta a fost mai strânsă decât între cele feminine. Aici, titlul a fost câștigat de echipa Dinamo București, care s-a prezentat într-un accentuat progres. Gimnastii dinamoviști au luptat mult pentru obținerea acestei victorii. Echipa campioană a fost omogenă, bine pusă la punct cu antrenamentele și a lucrat cu multă voință. Locurile doi și trei, ocupate de echipele Metalul Reșița și respectiv Metalul Arad, dovedesc desigur frumoasă activitate care se duce în secțiile de gimnastică ale acestor colective. Sub valoarea manifestată cu alte prilejuri, a concurat echipa campioană de anul trecut, C.C.A., care n'a obținut decât locul patru, la o diferență de 150 pct. de prima clasată.

Și acum câteva cuvinte despre organizare și arbitraj, factori hotărâtori într-o competiție de gimnastică. Organizarea a fost excelentă, ceea ce dovedește preocuparea și munca dusă de comisia centrală de gimnastică. Arbitrajul, deși a cunoscut unele lipsuri, mai cu seamă la întrecerile feminine. Au fost numeroase cazuri când arbitrele n-au apreciat în același fel exercițiile (în special cele impuse).

Iată acum rezultatele tehnice înregistrate și campioni:

Echipe băieți: 1. — Dinamo București 564,20 pct., CAMPIONA A R.P.R.; 2. — Metalul Reșița 533,52 pct.; 3. — Metalul Arad 462,57 pct.

Individual compus, categoria maștri — 1. A. Kerekeș (Metalul Reșița) 110,05 puncte; 2. Fr. Orendi (Dinamo) 108,80 puncte; categoria I-a: 1. Carol Bedő (Știința Buc.) 104 puncte; 2. A. Păcuraru (Dinamo) 103,25 p.; 3. Gh. Dema (Metalul Flamura Roșie Arad) 101,95 p.

Sol — categoria maștri: Fr. Orendi 18,80; Sărituri: A. Kerekeș 19,20; Inele: A. Kerekeș 18,65; Cal cu mănere: A. Kerekeș 18,20; Paralele: Fr. Orendi 18,85; Bără fixă: Fr. Orendi 18,45.

Categoria I-a sol: Bedő Carol (Știința) 18,10; sărituri: A. Batiz (Met. Cluj) 18,90; inele: L. Lakatos (Dinamo) 18,60; cal cu mănere: Carol Bedő 18,60; paralele: A. Cenușe (Spartac Cluj) 18,15; bără fixă: Gh. Dema (Met. Arad) 16,90.

Echipe fete: 1. Metalul Cluj 424,74 campioană R.P.R.; 2. Dinamo București 365,90 p.; 3. Progresul București 266,24 p.

Individual compus, categoria maestre: 1. Agneta Hoffman 119,55 p.; 2. Stela Perin 116,92 p.; 3. I. Gyarfaș 116,32 p.

Individual compus, categoria I-a: 1. Monica Iacobescu (Spartac Buc.) 68,60 p.; 2. Angela Ionescu (Dinamo) 68,40 p.; 3. Elena Dobrovolski (Progresul) 68,10 p.

Sol, categ. maestre: Stela Perin 18,85; bărnă: Agneta Hoffman 18,40; sărituri: Stela Perin 18,85; inele: L. I. Munteanu 9,40; bără înaltă: I. Gyarfaș 7,55 p.; paralele: Agneta Hoffman 17,80.

Categoria I-a, bărnă: I. Babici (Metalul Cluj) 9,05 p.; sol: G. Dunagiu (Progresul) 18,35 p.; paralele: E. Dobrovolski (Progresul) 17,35 p.; inele: I. Boldoc (Progresul) 9,10 p.; bără fixă: Maria Nicolici (Progresul) 16,70 p.; sărituri: Suzana Tobias (Metalul Cluj) 8,75 p.

Despre cauzele impreciziei baschetbaliștilor în aruncările la coș

Intrecerile de baschet desfășurate în ultimul timp în cadrul campionatului divizionar au reflectat destul de evident progresul în care se află această disciplină sportivă. În special, progresul a fost observat în pregătirea tactică, unde antrenorii au arătat serioase preocupări pentru însușirea de către echipele respective a cât mai multor combinații. Întâlnirile au arătat însă că antrenorii nu asigură o bază solidă pregătirii tactice, adică nu se preocupă suficient de pregătirea tehnică a jucătorilor. Cercetând fișele de arbitraj ale ultimelor matchuri, vom vedea că tocmai studierea celei mai importante părți a tehnicii jocului de baschet nu este satisfăcătoare. Este vorba de precizia în aruncările la coș. Procentajele făcute la ultimele partide sunt edificatoare pentru a dovedi că jucătorii noștri nu aplică cel mai bun mod de antrenament și nu și-au însușit cea mai corectă tehnică. Sunt unii jucători care obțin o proporție multumitoare sau chiar bună a aruncărilor reușite față de cele ratate. Kadar (Știința I.C.F.), de pildă, a avut în matchul cu Dinamo 10 încercări din acțiune, înscriind 20 de puncte și realizând astfel un procentaj excepțional: 100%. Deasemenea, din cele 5 aruncări libere, el a realizat 4, ceea ce întărește convingerea că acest jucător acordă o deosebită atenție pregătirii aruncării la coș. Procente multumitoare au mai realizat Ganea (Metalul), care a înscris 8 puncte din 14 posibile, Vuiescu (Metalul) 14 din 22,

sau M. Nedeff (Știința I.C.F.) și Gherculescu (Metalul), care au înscris în 50% din încercări.

De cele mai multe ori, jucătorii obțin însă procentaje foarte scăzute, fapt care indică slaba lor pregătire în această direcție sau greșita lor orientare tactică. Klosovschi (Știința I.C.F.), în matchul cu Metalul, a ratat toate cele 6 încercări, Rettgey, dela același colectiv, deși juca în poziție de centru, a tras la coș numai de două ori, ratând de fiecare dată. În matchul Dinamo-Locomotiva P.T.T., Liviu Nagy (Dinamo) a înscris numai 8 puncte din 16 încercări din acțiune. Constantinide (Dinamo) a greșit cele 6 încercări avute, Costescu (Locomotiva P.T.T.) a marcat din 12 încercări din acțiune numai 4 puncte, Georgescu (Locomotiva P.T.T.) 4 puncte din 20 posibile, V. Mircea, tot dela Locomotiva P.T.T., 4 din 18 etc.

Deficiența aceasta se datorează unei serii întregi de greșeli pe care le fac jucătorii în pregătirea lor, ca de pildă:

— defectuoasa metodă de antrenament a aruncărilor la coș. La antrenamente, jucătorii trag la coș nestânjenți, deci nu sunt puși în situații cât mai asemănătoare cu cele ale jocului, în care foarte rar se află singuri în fața panoului și în genere n-au timp pentru a fixa prea mult coșul;

— pregătirea moral-volitivă a jucătorilor este nesatisfăcătoare. Mulți baschetbaliști înregistrează procente mari la antrenamente, pentru că la match să rateze, deși se află în poziție clară, cu un

coechipier (paravan) în față. În cursul partidei, din cauza emoției sau enervării provocate de importanța întâlnirii sau de situația scorului, jucătorii nu mai au suficientă stăpânire de sine pentru a arunca cu siguranță la coș. Ca exemple pot fi dați jucătorii V. Mircea, Costescu (Locomotiva P.T.T.), Constantinide (Dinamo), Burada (C.C.A.), Zolzon (Știința I.C.F.), C. Niculescu (Metalul 23 August).

— nu întotdeauna aruncă la coș jucătorul aflat în poziția cea mai favorabilă. Mai sunt jucători care încearcă excesiv, bazați pe „faima” de buni realizatori, creată la un match anterior (de pildă Georgescu dela Locomotiva P.T.T., Călugăreanu dela Știința I.C.F. etc.).

— unii jucători nu folosesc cel mai potrivit fel de a trage la coș, în funcție de poziția și distanța față de adversar și coș. Sunt jucători care, de pildă, venind în viteză din contraatac, deși au adversarul în spate, preferă să tragă de jos cu două mâini, decât să tragă cu o mână, de sus. Această problemă este valabilă și pentru trasul la coș dela semi-distanță sau distanță.

Am enumerat numai patru cauze din care se pot trage învățăminte prețioase. Analizând motivele slăbului procentaj al aruncărilor la coș, precum și studierea metodelor de îndreptare, echipele divizionare vor face ca procentajul pozitiv al încercărilor la coș să crească.

D. STANCULESCU